

Lees alle delen in de serie Detectivebureau Iris & Ko!

Deel 1: *De ontmaskering van de fietsvernier.*

Deel 2: *De supergeheime gemenemeidenclub.*

Deel 3: *Rovers op de rommelmarkt.*

Deel 4: *De zenuwslopende zwemvierdaagse.*

Deel 5: *Het donkere dierenbeulenbos.*

Deel 6: *De schat van sterke Tjerk.*

Deel 7: *De ongelooflijke ontsnapping van tengere Tinus.*

Deel 8: *Amateurspion in een heteluchtballon.*

Deel 9: *De brutale bruiloftsboeven.*

Deel 10: *De raadselachtige kluis in het oude jachthuis.*

Deel 11: *De mysterieuze postzegelpuzzel.*

Deel 12: *Het raadsel van het Chinese doosje.*

Inhoud

1. Wij zoeken dingen op en uit	7
2. De verborgen schatbrief	14
3. Waar komt dat geheimzinnige boek vandaan?	26
4. Wie is Samuel Goldschmidt?	35
5. Verborgen kostbaarheden?	51
6. Twee winkels vol schoenen	58
7. De geheimzinnige dame uit het verleden	69
8. De geheime bergplaats	81
9. Kostbare voorwerpen	90

1 Wij zoeken dingen op en uit

‘H et wordt super!’

De stem van meester Visser galmt door de gang. Hij heeft gelijk. De school verandert langzaam maar zeker in een enorme markt. In de gangen en lokalen worden kraampjes gebouwd. Alle leerlingen van basisschool de Edelsteen helpen mee. Deze woensdag is er geen les, maar wordt er de actie voor het goede doel gehouden. Buiten ligt nog steeds een pak sneeuw, wel begint het te dooien. Vorige week deden ze boodschappen voor oude mensen die de deur niet uit konden vanwege het slechte weer. Die actie heeft al meer dan duizend euro opgebracht, plus een heleboel spulletjes voor de rommelmarkt. Vandaag is de rommelmarkt.

Vanochtend gonst de school van activiteit. Er zijn al een paar ouders die meehelpen en vanmiddag komen er nog veel meer. Moeders die soep maken, hamburgers bakken en voor nog veel meer eten zorgen. De hele middag worden er spulletjes verkocht en iedereen is uitgenodigd om te komen eten. Fijn voor de ouders die een dag niet hoeven te koken. Fijn voor de kinderen die een dag hamburgers en patat eten in plaats van stampot of spruitjes. En fijn voor Stichting Colours die vast een mooi bedrag binnenkrijgt.

Koos kijkt even op van zijn werk. Meester steekt zijn duim naar hem op.

Koos steekt ook zijn duim omhoog. Samen met Iris richt hij een kraam in. Een kraam met boeken. Hij staat wel eens samen met

zijn vader op rommelmarkten. Zijn vader verkoopt daar boeken en Koos helpt hem graag mee. Op rommelmarkten zijn soms echte schatten te vinden. Maar vandaag lijkt het daar niet op. Koos heeft al een snel rondje langs de verschillende kraampjes gemaakt. Maar dit wordt echt een rommelmarkt. Niks dan rommel.

Bij de boeken die ze straks zullen verkopen zit ook al niet veel bijzonders.

Hij krabt eens onder zijn twee petten. Een met de klep naar voren en een met de klep naar achteren. Zo lijkt hij op zijn grote idool Sherlock Holmes. De beroemdste detective aller tijden. Nog wel tenminste. Want Koos is van plan nog veel beroemder te worden. Wereldberoemd in heel Nederland. Minstens.

Hij kijkt naar Iris. Zijn buurmeisje is bezig de boeken in hun kraam uit te stallen. Ze doet het netjes. Een kraam inrichten, dat kun je wel aan haar overlaten. Iris ziet dat hij kijkt en glimlacht terug.

‘Waarom heb jij alle boeken vanmorgen doorgebladerd?’ wil ze weten.

Koos laat even zijn penseel zakken. ‘Veel mensen verstoppem geld in boeken. Maar vaak vergeten ze in welk boek. Als mijn

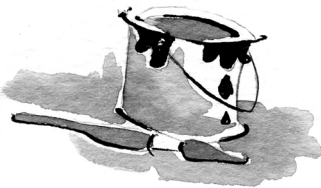
vader en ik boeken inkopen voor onze kraam op de rommelmarkt bladeren we ze altijd door. We hebben al heel wat bankbiljetten gevonden.’

‘Slim’, vindt Iris. Met een schuin oog kijkt ze naar het bord dat Koos aan het schilderen is.

‘Wat schrijf je daar nou op?’ zegt ze verbaasd.

Koos wijst met de punt van het penseel naar het stuk karton.

‘Detectivebureau Iris en Ko, wij zoeken dingen op en uit’, leest hij voor.

‘Waar slaat dat op?’ vraagt Iris verbaasd. ‘Wij zoeken dingen op en uit?’

‘Nou, gewoon’, zegt Koos. ‘Wij zoeken dingen op. Bijvoorbeeld verborgen schatten. Of we zoeken dingen uit. Bijvoorbeeld ingewikkelde dingen.’

‘Hmm’, bromt Iris. ‘Kunnen we niet beter alleen maar boeken verkopen?’

‘Natuurlijk niet! Dit is een prachtige manier om reclame te maken. Die boeken brengen vast niet zo veel op. Het is niet veel bijzonders, dat heb ik allang gezien. Nee, ik hang dit bord op. Als mensen ons vandaag iets op of uit laten zoeken is de opbrengst voor Stichting Colours. Maar als we bijvoorbeeld zaterdag iets op of uit moeten zoeken, verdienen we er lekker zelf aan. Het zal tijd worden dat we een keer ingehuurd worden.’

‘Je hebt toch net het raadsel van het Chinese doosje opgelost’, vindt Iris. ‘We krijgen best wel opdrachten.’

Koos haalt zijn schouders op. ‘Daarmee zijn we niet in de krant gekomen. We moeten weer een opdracht hebben als de schat van sterke Tjerk. Daar kunnen we tenminste beroemd mee worden. Ik wil bakken geld verdienen als detective en in een Jaguar rijden met geheime vakken erin.’

‘Nou, ik ben benieuwd’, zegt Iris wat somber. ‘Ik geloof er niks van dat mensen een detectivebureau inhuren op een rommelmarkt.’

‘Dat zal best nog wel eens mee kunnen vallen’, zegt Koos beslist.

Om twee uur ’s middags begint de markt. Het is meteen druk. In het begin zijn het vooral moeders die komen, maar in de loop van de middag komen er ook vaders en opvallend veel bejaarden. Soms zijn het opa’s en oma’s van leerlingen, maar ook bewoners

van het bejaardentehuis een straat verderop. Het bord van Koos heeft wel bekijks.

De mensen moeten er vooral om lachen.

‘Wij zoeken dingen op en uit. Ha ha, leuk gevonden’, klinkt het wel twintig keer. Maar een opdracht geven, dat doen ze niet.

‘Wij hebben toevallig al een paar maal een schat gevonden’, zegt Koos een beetje kribbig tegen een vrouw die om het bord moet lachen. ‘Bent u niet iets kwijt dat we op kunnen zoeken?’

‘Nou, je mag mijn huis wel doorzoeken of er ook een schat ligt’, grapt de mevrouw.

‘Schatten liggen niet zomaar in huizen’, antwoordt Koos een beetje moedeloos. ‘Er zijn altijd aanwijzingen. Schatkaarten bijvoorbeeld.’

De vrouw loopt glimlachend bij de kraam vandaan. Koos kan duidelijk aan haar merken dat ze er niets van gelooft.

‘We hadden krantenknipsels mee moeten nemen’, zegt Koos.

‘Krantenknipsels?’ wil Iris weten.

‘Ja, van al die keren dat we met ons bureau in de krant zijn geweest.’

‘Heb jij die allemaal nog dan?’

‘Ja natuurlijk. Die liggen in mijn Sherlock Holmes-museum. Misschien komt er later wel een Koos Bolt-museum. Dan kunnen de bezoekers zien hoe jong ik was toen ik al dingen op- en uitzocht.’

Een oude dame blijft bij het bord staan. ‘Wij zoeken dingen op en uit’, mompelt ze. Over een klein brilletje kijkt ze naar Koos.

‘Los je ook dingen op?’ wil de dame weten.

Er plooit een brede glimlach over het gezicht van Koos.

‘Ik los alles op’, bluft Koos.

‘Nou, dat komt mooi uit.’

Ze zet haar tasje op de kraam en pakt er een opgevouwen krant uit.

‘Ik ben een prijspuzzel aan het oplossen. Je kunt er leuke prijzen mee winnen.’

Ze vouwt de krant open en wijst op een pagina waar al wat woorden met een balpen zijn ingevuld.

Koos buigt zich over de puzzel.

‘Kijk,’ legt de vrouw uit, ‘er is telkens een zin waar een woord uit weggelaten is. Het woord dat je moet invullen is steeds een Nederlandse plaatsnaam. Deze was heel gemakkelijk. *In Zwitserland heb je veel ...*’

Koos ziet dat ze er met wat bibberige letters Bergen heeft ingevuld. ‘Bergen’, zegt Koos. ‘Een plaats in Noord-Holland.’

‘Ik moet er nog twee’, zegt de dame. ‘Maar die twee zijn wel vreselijk moeilijk.’

Koos kijkt naar de zin. *De parachutist keek angstig naar beneden en zei: ik hoop dat ik niet tussen de ...*

Koos glimlacht. Hij weet het antwoord bijna meteen. Toch wel handig als je geniaal bent.

‘Ik weet het al.’

‘Wat is het dan?’

‘Tja’, zegt Koos. ‘Een detectivebureau is niet gratis. We staan hier voor het goede doel.’

‘Hmm’, bromt het vrouwtje zuinig. ‘En wat kost dat dan?’

‘Doe maar een tientje, dan los ik ze allebei op. Want die ander weet ik ook al.’

‘Een tientje’, zegt de vrouw geschrokken. ‘Ik ben niet gek. Zelfs als ik er een prijs mee win, is dat nog veel te veel.’

‘Ik vind een tientje ook wel veel’, valt Iris bij.

Koos trekt zijn mond in een strakke spleet. Iris is onmisbaar in

zijn detectivebureau. Maar ze moet nog heel wat leren. Zo word je nooit miljonair.

‘Een euro voor beide woorden’, stelt Iris voor.

‘Dat is goed’, zegt de vrouw. ‘Nou, wat is het antwoord?’

‘Roosendaal.’

De dame kijkt verbijsterd naar Koos. ‘Wat knap! Daar was ik nooit opgekomen. En die andere?’

‘De boer steekt een stok met een kromme haak in het water van zijn sloot. Ik denk dat hij naar zijn ... stippeltje stippeltje stippeltje’, leest Koos voor.

‘Dat slaat toch nergens op’, vindt de vrouw.

‘Ik denk dat hij naar zijn ... Zwijndrecht’, zegt Koos. ‘Waar-schijnlijk kan hij zijn zwijn niet vinden. Een zwijn is een varken. Nu dregt de boer met een stok de bodem van de sloot af om te zien of het beest verdronken is.’

De vrouw kijkt met open mond naar Koos. Zonder nog iets te zeggen pakt ze haar portemonnee en legt een euro op de kraam. Dan loopt ze hoofdschuddend weg.

Koos kijkt ontevreden naar de euro. Zijn ze eindelijk ingehuurd, brengt het nog bijna niks op.

Een halfuur later komt er een oude man aanlopen. Koos ziet dat hij een doosje met boeken onder zijn arm houdt. Zou de man die op de rommelmarkt gekocht hebben? Dat kan bijna niet, hij heeft alle boeken in handen gehad en deze zaten er niet bij. Een opvallend dik boek steekt boven de doos uit.

De man zet de doos op de kraam. Onderzoekend kijkt hij naar Koos. ‘Ben jij dat ventje die moeilijke puzzels oplost?’